

1970: Definitivně hvězdou amerických tratí

Sezona 1970 začala „společenskou bombou“, ve které Revson hrál jednu z hlavních rolí: Na Porsche 908 filmové společnosti Solar Productions dojel koncem března výborný druhý v renomované 12hodinovce v Sebringu. Jednalo se o podnik mistrovství světa značek a na startu byly jak tovární Ferrari, tak i Porsche, Alf Romeo a Matry. Před Peterem byli nakonec v cíli jen Giunti, Vacarella a Andretti na Ferrari 512S, výsledek byl ale pro nejšířší veřejnost zajímavý hlavně proto, že Revsonovým partnerem byl známý hollywoodský herec Steve McQueen! Profík Peter při tom samozřejmě absolvoval obří díl maratónu a McQueenovi bral několik sekund na kolo, přesto se poté mluvilo pouze o hollywoodské hvězdě a o Peterovi – pokud vůbec – jen jako o „McQueenově americkém spolujezdci“...

Vítěz Mario Andretti (Ferrari 512S) na trati v Sebringu společně s Porsche Revsona a McQueena

Při dosažení tohoto výsledku hrálo vedle Revsonova nesporného talentu samozřejmě velkou roli štěstí. Peter se Stevem ovšem mohli málem i vyhrát! Děni na floridském letišti v zásadě ovládla Ferrariho posádka Merzario/Andretti, tento vůz ovšem zůstal po 227 kolech stát se zadřenou převodovkou. Několik kol před cílem pak selhal i jasně vedoucí tovární Wyrer-Porsche 917 Jo Sifferta, což znamenalo, že se spolehlivý Revson, jedoucí obezřetně bez jediné výměny pneumatik nebo brzdového obložení, ocitl v čele. Vedení týmu Ferrari mezitím převelilo výborného Maria Andrettiho do vozu Vacarely a Giuntioho a ten čtyři kola před cílem bílý Porsche 908 skutečně stačil předjet. Ovšem za cenu toho, že musel ještě jednou nakrátko do boxů a doplnit palivo. O vítězi se pak rozhodlo v těsném finiši až v posledním kole!

Sebring roku 1970: Druhé místo ztěštné filmové hvězdy Steva McQueena a jeho „amerického spolujezdce Revsona“ bylo opravdovou senzací

Špičková anglo-novozélandská stáj Formule 1 McLaren se tehdy již několik let továrně angažovala v CanAm a od roku 1970 hodlala nastoupit i na oválech typu Indianopolisu. Peter oplýval pověstí výborného vývojového jezdce. Když se Denny Hulme zle popálil při testech a jinak geniální Chris Amon nedokázal najít pro Indycar a jízdu na oválu cit, pozval ředitel McLarenu Teddy Mayer pro závod Indy500 do svého továrního McLarenu M15 vedle zkušeného Carla Williamse právě „starého kámoše“ Revsona. Ve věhlasné honičce na 500 mil se Američan tentokrát dlouho držel na sedmém místě, než to musel kvůli problému se zapalováním vzdát. V USAC nastoupil toho roku s McLarenem již jen jedinkrát: Začátkem března dojel ve druhém 500mílovém závodě sezony v kalifornském Ontariu osmý.

S podporou cigaretové značky LM startoval Peter roku 1970 v CanAm na Lole Carla Haase

Častěji a pravidelně ho bylo vidět v mistrovství CanAm, kde startoval na Lole T220 Carla Haase a byl jedním z nejmáňších soupeřů dominujících továrních McLarenů. Oranžové McLaren-Chevrolety M8D, zvláště exemplář v rukou Dennyho Hulma, zpravidla nebyly k poražení. Peter se proto mohl blýsknout jen třetími místy v Donnybroke a Laguně Seca (oba závody vyhrál Hulme). Paralelně k tomu znovu vydělával starty na vozech Rogera Penskeho v TransAm.

1971: Polemanem v Indy a mistrem CanAm – jméno Revson je zpět na „mapě světa“

Revson se tedy konečně dokázal prosadit jako profesionální jezdec těch nejlepších stájí, definitivní průlom jeho kariéry však znamenal ročník 1971. Teddy Mayer si tentokrát zajistil jeho služby jak pro vybrané podniky monopostů USAC, tak i pro kompletní seriál CanAm. Za tuto důvěru se Revson týmu Gulf McLaren senzačně odvděčil. „Peter měl za sebou výbornou sezonu s Lolou v CanAm. Mimo to mělo z pohledu sponzorů Reynolds Aluminium, Gulf Olis a GoodYear smysl zaměstnat amerického pilota,“ odůvodnil Revsonův přestup manažer stáje McLaren Phil Kerr.

V Indianopolisu dojel 15. května průměrem 171,665 mph pole-position, což již samo o sobě znamená nesmrtelnost. Start 55. vydání Indy 500 vyšel 29. května nejlépe Marku Donohueovi na sesterském McLarenu týmu Rogera Penskeho. Peter si vedení v této honičce sice neužil ani jedinkrát, ještě těsně po poslední neutralizaci, 11 kol před koncem ale měl výborné vyhlídky na vítězství: Společně s A. J. Foytem číhal za lídrem Alem Unserem. Chybou bylo, že se Peter během zmíněné neutralizace neodvážil dotáhnout celý Unserův náskok – měl strach z diskvalifikace. Unserův Johnny-Lighting-Parnelli-Colt-Ford pak předvedl silný finiš a Revson dojel jako zklamaný druhý. „Nebyl jsem spokojen, protože se naše auto v závodě jednoduše nechovalo dobře. Bylo hodně nervózní a neustále jsem musel korigovat jeho směr. Nechtěl jsem kvůli změně nastavení extra do boxů a dohrabal jsem se tak až k plánovanému pitstopu doplnění paliva. Stálo to mnoho času – nejméně těch

Sebring roku 1970: Druhé místo ztěštné filmové hvězdy Steva McQueena a jeho „amerického spolujezdce Revsona“ bylo opravdovou senzací

20 s, které mi nakonec scházely k vítězství. I když jsem dojel druhý, byl Indianapolis v zásadě mým největším zklamáním sezony,“ shrnul bývalý poloamatér, jehož nároky se již očividně nacházely hodně vysoko. McLaren ho následně opět nasadil

Poleman Revson společně s Markem Donohuem a Bobbym Unserem v Indianopolisu roku 1971